

[Steen.]

store, betydningsfulde Spørgsmaal, dels saadanne, som Tidens Forhold har modnet, dels saadanne, som Forholdenes Udvikling nu stiller os over for, former det sig utvivlsomt for mangfoldige danske Kvinder og Mænd saadan, at det er, ligesom det kniber for os at holde Tankerne hjemme. Ad mange Veje og ved mange Begivenheder drages de til at beskæftige sig med Forholdene, som de former sig ude omkring i Verden.

Vi er Medlemmer af, har tilsluttet os det Folkenes Forbund, hvortil saa store Forhaabninger engang var knyttet — i Dag vil alle erkende: for store Forhaabninger —, og idet vi tager til Efterretning, idet vi erkender og indretter os paa, at de Stridigheder, de Vanskeligheder Landene imellem, som i Tiden bestaar, magtede dette Folkenes Forbund ikke at løse, ikke at øve nogen afgørende Indflydelse paa, har vi sammen med en Række mindre Stater ønsket klart at tilkendegive, at vi i dette vort fortsatte Arbejde inden for dette Folkeforbunds Rammer i en Konflikt ikke har nogen anden Forpligtelse end den, vor egen Bedømmelse tilsigter os, men vi føler fortsat saa stærkt som nogen Sinde vor Forpligtelse til overalt, hvor Mulighederne herfor for os er til Stede, at medarbejde paa Skabelsen af det Forstaaelsens Sindelag mellem Folkene, der alene er det Grundlag, paa hvilket Retstilstanden i en Verden som den, vi maa tilstræbe, kan tilvejebringes. Men hvordan nu end Forholdene rundt i Verden maatte udvikle sig, bliver der for os tilbage dette, at vi maa samle vore Evner og vore Kræfter om Løsningen af de Opgaver, Tiden og Forholdene stiller os over for. Jeg tillod mig i Fjor at gøre opmærksom paa, at de nuværende Magtforhold, med det samme politiske Flertal i begge Rigsdagens Ting, naturligt vilde medføre, at vi efterhaanden undgik en saadan Mangfoldighed af Lovforslag, som vi kender den fra de Aar, hvor mange af Lovforslagene var Gengangere, at vi nu kunde regne med — hvad jeg anser for at være en betydelig Fordel — at blive stillet over for et begrænset Antal Lovforslag, som til Gengæld færdigbehandles.

Der er sikkert i denne Sal som ud over Landet almindelig Enighed om, at Spørgsmaalet om Arbejdsløsheden, og hvad der kan gøres for at skaffe de ledige Beskæftigelse, er en af Tidens mest paatrængende Opgaver, og paa denne Erkendelse bygger jeg ogsaa et Haab om, at alle i dette Folk, der har nogen Mulighed for at bidrage til

denne Opgaves Løsning, vil yde deres Medvirken hertil. Vi er indstillede paa at medvirke til Gennemførelse af enhver Foranstaltning, der efter vor Opfattelse paa forsvarelig Maade kan bidrage til Opgavens Løsning, og det tror jeg de af Regeringen paataenkte Foranstaltninger vil kunne. Det betydelige Beløb af 16 Mill. Kr., som i indværende Aar vil være til Raadighed af offentlige Midler til Støtte for Byggeriet, i Forbindelse med den noget lettere og billigere Adgang til Kapital, som hele vort Lands økonomiske Stilling i dette Øjeblik skulde indeholde en Mulighed for, vil sikkert medføre en betydelig Forøgelse af Byggevirksomheden, en Virksomhed, der vil være af den allerstørste Betydning som Hjælp mod Arbejdsløsheden. De ca. 30 Mill. Kr., et meget betydeligt Beløb i denne Forbindelse, som tænkes stillet til Raadighed for Kommunerne til Opførelse af de Skolebygninger, den nye Folkeskolelov forudsætter, og til Opførelse af Aldersrenteboliger, vil indeholde en Sikkerhed for, at disse mægtige Beløb fordeles jævnt og virker paa god Maade hele Landet over.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne henvende Opmærksomheden paa et bestemt Forhold, og det er dette, at mange, som kunde tænke sig at bygge, og som ogsaa efter de Beregninger, det er dem muligt paa Grundlag af de gældende Obligationskurser at opstille, vil kunne magte Opgaven, viger tilbage, idet de er betænkelige ved at løbe den Risiko, der for dem er forbundet med, at de opstillede Beregninger paa Grund af Ændring af Obligationskurserne viser sig ikke at kunne holde. Det vil være af den største Værdi, saafremt det var muligt paa den ene eller den anden Maade at fjerne denne Betænkelighed, som mange — og med Rette — nærer.

Blandt de paataenkte offentlige Arbejder er der et, som kan blive af den største Betydning for Beskæftigelsen under Forudsætning af, at det gribes an med fornøden Dristighed, og det er Anlæg af Cyklestier langs de stærkest befærdede Veje og Anlæg af Gangstier, hvor saadanne er fornødne eller ønskelige. Det er et Arbejde, hvortil der ikke skal bruges noget Materiale, som det volder nogen Vanskelighed at tilvejebringe. Det er et Arbejde, som kan iværksættes samtidig over hele Landet, og som kan forlades og genoptages, alt efter som Arbejdsledigheden i de paagældende Egne af Landet efterhaanden maatte ændre sig. Jeg mener, det burde ordnes saadan, at de, der faar anvist Beskæftigelse ved et saadant Arbejde, derfor skulde have den normale